

Vrijdag 8 juni 1917 – ochtendeditie

Berlijn, 7 juni. Officieel avondbericht: In de boog bij Wijtschate is de vijand onze voorste stellingzone binnengedrongen. De heen en weer volgende strijd is nog in volle gang.

Berlijn, 7 juni. Officieel: Wij hebben de Duitse stellingen op de rug van Mesen-Wijtschate op een front van meer dan negen mijl aangevallen. Wij veroverden overal, wat we ons in de eerste plaats hadden voorgesteld en volgens de rapporten is de verdere vooruitgang langs het hele aanvalsfront bevredigend. Op de verzamelpunten zijn al groepen gevangenen.

Londen, 7 juni. Officieel: Haig meldt de inname van Mesen, Wijtschate en andere plaatsen op een front van 9 mijl breedte. Meer dan 5000 gevangenen zijn reeds geteld. Wij hebben veel kanonnen en krijgstuig buit gemaakt.

Berlijn, 7 juni. Het heden in Vlaanderen begonnen nieuwe offensief der Engelsen was reeds lang verwacht, daar al voor het midden van mei de vuuractie was toegenomen in de boog bij Wijtschate waar ten zuiden van het kanaal van Ieper de Duitse stellingen in de vijandelijke linies vooruitspringen. Na een korte tussenpauze van 16-21 mei begon op 22 mei de stelselmatige aanhoudende vuurvoorbereiding, die van 1 juni af tot buitengewone hevigheid aanzwol en verscheidene dagen de kracht van roffelluur had. Felle verkenningsaanvallen van de vijand bevestigden zijn aanvalsbedoeling. Reeds in de avond van 5 juni werden verscheidene forse voorwaartse bewegingen, in de nacht door patrouilles ondernomen, gekeerd. Hier en daar binnengedrongen Engelsen werden in een gevecht van man tegen man teruggeworpen. Tevergeefs gebruikten de Engelsen vlammenwerpers, waarvan er hun een werd ontnomen. Dezelfde avond is een verkenning, die

gewelddadig met zowat twee compagnieën uitgevoerd werd tegen onze stellingen bezuiden de beek Dauve, met verliezen afgeweerd.

Vroeg in de ochtend van de 6^e dezer trokken ten zuiden van Mesen twee Engelse patrouilles erop los, die eveneens werden verjaagd. Gisterochtend lag slechts af en toe zwaar vuur op het aangevallen front en op het achterland, waar de Engelse granaten de Belgische plaatsen Waasten en vooral Menen havenden en 's middags steeg het vuur tot het zwaarste roffelvuur.

De hele nacht, die aan de 7^e vooraf ging, raasde onverpoosd de heftigste geschutstrijd. Tal van vijandelijke patrouilles werden afgeweerd en gevangenen ingeleverd.

Om vier uur 's ochtends lieten de Engelsen op verscheidene punten mijnen springen. Daarop volgde een vuurgolf van de allergrootste kracht. Om vijf uur 's ochtends gingen de Engelse stormtroepen op het hele front van de boog van Wijtschate tot de aanval over. De infanterieslag woedt heen en weer op het terrein, dat grotendeels vlak, deels moerassig en vol hagen en bosjes is. De werkzaamheid van artillerie en vliegers is gestegen. Onze mannen zijn met de oude dapperheid aan de slag.

Londen, 7 juni. Reuters bijzondere correspondent bij de Britse troepen in Frankrijk seint vandaag:

Ongeveer een uur voor het aanbreken van de dag heeft zich vandaag een nieuwe krijgsverrichting ontplooid. Op het van tevoren vastgestelde ogenblik scheurde de uitgebreidste mijnoperatie, die ooit werd beproefd, de lucht met een verschrikkelijke gloed en een oorverdovend gekraak, doordat een lange reeks mijnen, waarvan sommige meer dan een jaar geleden gegraven waren, langs de vijandelijke stellingen werd opgeblazen. Meer dan een miljoen pond

sterk explosieve stoffen zijn daarbij tot ontploffing gebracht. Het aanvalfront strekte zich uit over ongeveer 10 mijl. De laatste zeven dagen was het offensief voorbereid door een buitengewoon hevige beschieting. De dorpen Mesen en Wijtschate zijn van de aarde weggevaagd.

Het terrein bood vanochtend een ongelooflijke aanblik. De hele toestand van de bodem in het district is dermate dooreen geschud, opgeblazen en doorploegd, dat men die niet meer herkent en hoeveel dode Duitsers liggen daartussen! Niemand weet het, want de vijand verwachtte deze aanval al dagen lang en had drommen soldaten opgevoerd om de slag te trachten weerstaan.

Het leven, dat deze Duitse soldaten de laatste week hebben geleid, tart iedere beschrijving. De gevangenen, die wij bij de overrompelingen in het groot in die week hebben gemaakt, zeggen, dat nagenoeg geen voedsel hun front had bereikt sedert het vreeswekkende bombardement begon. Door de honger was hun moreel geheel geknakt.

Uit de lucht.

Londen, 7 juni. De admiraliteit meldt:

Een smaldeel van onze marinevliegtuigen heeft gisteren een aantal bommen geworpen op het vliegveld van Nieuwmunster, vijftien mijl ten zuidwesten van Blankenberge. Een grote loods is getroffen en een aantal bommen zijn dicht bij twee toestellen in het vliegveld gevallen. Vier vijandelijke vliegtuigen hebben een aanval gedaan op onze terugkerende vliegers, maar zijn verdreven. Al onze vliegtuigen zijn behouden teruggekeerd.

Havre, 7 Juni. De Belgische regering verneemt, dat 600 Brusselse werklieden tussen 20 en 27 jaar, op 15 mei zijn weggevoerd met

onbekende bestemming. Bovendien zijn vele mensen uit de burgerstand te Aarlen en Bergen naar Frankrijk gestuurd, om aan de wegen en spoorwegen te werken.

Havre, 7 juni. De regering van Brazilië heeft de Koninklijke Belgische Lloyd als haar agent voor de scheepvaart aangesteld.

Bij Koewacht is gisteren een Duits soldaat door de elektrische grensdraad gedood.

De Duitse gouverneur-generaal in België heeft de hoogste prijzen voor de verkoop van gedorst koren, meel, zemelen en brood vanaf nu als volgt vastgesteld, per 100 kg.:

Voor tarwe uit stapelplaats of molen geleverd, 49,91 F; voor rogge 29,39 F; voor masteluin, 29,67 F; voor ongepelde gerst, 26,23 F; voor zemelen uit de molen geleverd, 21,50 F. Voor tarwebrood aan verbruikers geleverd, 0,50 F per kg. Deze hoogste prijzen worden op 15 juni 1917 van kracht.

Vrijdag 8 juni 1917 – avondeditie

Londen, 7 juni. Officieel avondbericht: Ten zuiden van Leper zijn onze operaties de ganse dag methodisch en met volkomen succes voortgezet. Mesen en de rug van Wijtschate, die ruim twee en een half jaar onze stelling in de vooruitspringende boog van Leper beheersten, werden vanochtend stormenderhand ingenomen. In deze aanval namen wij de dorpen Mesen, Wijtschate en de vijandelijke verdedigingsstelsels, waaronder vele in sterke staat van verdediging gebrachte bossen en versterkte plaatsen, op een front van ruim 14,5 km van ten zuiden van de Douvebeek tot ten noorden van de Sorelberg.

Later rukten onze troepen volgens het operatieplan weer op en namen het dorp Oosttaverne en het achterwaartse verdedigingsstelsel van de vijand ten oosten van het dorp over een front van ruim 8 km.

Tijdens onze opmars werd een poging tot een tegenaanval tegen het zuidelijke gedeelte van onze nieuwe stellingen volkomen gebroken door onze artillerie.

De verliezen die de vijand in de gevechtsuren vandaag leed, waren zwaar.

Behalve zijn andere verliezen waren tot hedenmiddag ruim vijfduizend gevangenen de centrale controle gepasseerd. Anderen moeten nog binnengebracht worden.

Wij hebben ook een aantal kanonnen, schansmortieren en machinegeweren genomen, die niet geteld zijn.

Gisteren heerste weer grote bedrijvigheid in de lucht. Er werden vele gevechten geleverd. Vijf vijandelijke eskaders, waarvan er een uit ruim 30 vliegtuigen bestond, werden aangevallen en met zware verliezen verstrooid. In gevechten werden negen vliegtuigen geveld en ten minste negen andere stuurloos naar beneden gedreven; zes van de onze worden vermist.

Londen, 7 juni. Twee dagen lang was het Engelse vernietigingsvuur gebruikt om de batterijen van de vijand te bestrijden en dank zij de magnifieke samenwerking van onze vliegers werd daardoor de omvang van het Duitse artillerievuur zeer beperkt.

Enkele cijfers zullen een overtuigend bewijs leveren van de rijkelijk verdiende hulde, die ik (Reuters correspondent) aan onze vliegers breng.

Op 1 juni vernietigden zij twee Duitse vliegtuigen en dreven er zes naar de grond. Op 2 juni waren die getallen onderscheidenlijk een en drie, op 3 juni een en twee, op 4 juni negen en vier, op 5 juni acht en acht. Ons gehele aantal verliezen op de genoemde dagen bedroeg echter tien.

Twee volledige repetities voor de operaties, die bij verschillende gelegenheden zijn gehouden, waarbij de bijzonderheden realistisch volledig waren, moeten ertoe bijgedragen hebben, om de zenuwachtigheid van de vijand te vergroten.

De aanval van deze ochtend werd ingeleid door een heel de nacht nu eens toenemende, dan weer afnemende donder en bliksem van het geschut in alle schakeringen. Toen het uur voor de aanval naderde, zwol het tot een wervelstorm van kanonvuur.

Het was even over drieën, toen de infanterie voor de aanval oprak.

Van gevangenen heeft men vernomen, dat de Duitsers op dat tijdstip de aanval niet verwacht hadden.

Mesen werd op een kranige manier ingenomen en, naar men zegt hebben wij ons genesteld van de Vatteau-hoeve tot Wijtschate en zijn wij halverwege door het Veldslagbos heen, waarin wij machinegeweren hebben opgesteld en waarnaar kleine groepjes vijanden komen, die zich overgeven. Wij hebben verder, naar ik uit mededelingen opmaak, het Darmstrasser hospitiem, Zareeba en de Grey-hoeve genomen en zijn in het Fazantenbos. Alle eenheden moeten goed met elkaar in contact zijn en gemeld wordt, dat de verliezen zeer licht zijn.

De tanks moeten uitstekende diensten bewezen hebben.

Ten zuiden van de Douvebeek brengen wij onze terreinwinst in staat van tegenweer en ten noorden van de rivier hebben wij de Goddeloze Loopgraaf en de Schnitzelhoeve genomen.

Londen, 8 juni. Reuters correspondent in het Engelse hoofdkwartier in Frankrijk meldde ons gistermiddag: De slag begon vanochtend door de aanval van het tweede leger onder bevel van Sir Herbert Plumer en ontwikkelde zich volkomen volgens het plan. Met andere woorden, is de operatie een schitterend succes van de Engelse wapens geweest. De Duitsers werden verrast. Dit blijkt zeer duidelijk uit het feit, dat het 23^e Beierse regiment op het ogenblik van onze aanval juist werd afgelost en dat gevangenen genomen zijn van de tweede divisie die afgelost zou worden. Een zeer groot aantal van de gevangenen zijn jongens van de lichtung van 1918.

Er werd een enigszins scherp gevecht geleverd om het Witte Kasteel te Wijtschate, dat onze troepen nu bezet houden. Wij hebben onze greep op de Damstrasse bevestigd en hebben een diepe loopgraaf ongeveer 70 yards voor haar uit genomen.

De luchtwaarnemers melden, dat de vijand zijn reserves schijnt op de hopen in de buurt van Waasten en Kocentzo en aan de weg van Ieper naar Komen, maar onze artillerie heeft die plaatsen met granaatkartetsen flink bestookt. De Duitse kanonnen bombarderen het centrum van de rug, maar niet zeer zwaar.

De gevangenen getuigen van de schrikbarende verwoesting, die ons vuur heeft aangericht. Manschappen van de 35^e divisie, die in de slag van Vimy zijn geweest, zeggen dat het kanonvuur toen kinderspel was bij datgene dat zij nu doorstaan hebben. Onze manschappen krijgen treffende bewijzen van de waarheid van deze bewering. Zij schoten een bos tot pulver, dat vol betonschuilplaatsen was, waarin de bezetting gedood werd.

De Nieuw-Zeelanders namen op zeer voortvarende wijze de puinhopen van Mesen. Een zeer aangenaam verschijnsel is de prettige wijze waarop de Zuid-Ierse bataljons in vriendschappelijke wedijver zijde aan zijde (met andere Ierse bataljons? – Redactie) vechten. Die troepen hebben een groots werk verricht.

De infanterie is vol lof voor de schitterende steun, die zij van de kanonniers krijgt. Vele batterijen galopperen vooruit in het gevecht in de ouderwetse trant.

De vliegers hadden gemeld, dat de Duitsers probeerden, om enige batterijen aan te voeren, maar uit een nauwkeuriger waarneming bleek, dat zij in werkelijkheid bespanningen naar voren zonden om de kanonnen te redden, die door onze opmars ernstig bedreigd werden. Onze verliezen zijn, naar gemeld wordt, nog altijd buitengewoon licht en in een vak schat men, dat drie van elke vier gewonden ambulantly behandeld kunnen worden.

Het weer blijft ons volkomen gunstig; een donderbui met regen heeft 's nachts de lucht afgekoeld.

Er is geen twijfel aan, dat de Hunnen zo erg toegetakeld zijn als nog niet het geval is geweest bij een van de vroegere gevechten aan het westelijke front.

Londen, 8 juni. De oorlogscorrespondent Gibbs seinde gisteren uit het Britse hoofdkwartier in Frankrijk.

Hedenochtend bij het kriecken van de dag begon een nieuwe slag, vermeteler dan de andere, wegens de enorme sterkte van de vijandelijke stellingen, en nog verbijsterender voor de verbeelding door de enorme massa vernietigingsmaterieel, die achter onze aanvalstroepen opgehoopt was. Het is de slag bij Mesen. Twee en een half jaar lang was de heuvelrug van Mesen een vloek geweest

voor al onze mannen, die de uitspringende post bij Ieper bezet hielden. Die heuvelrug was de grote slagboom, tegen hen opgeworpen, en daarachter had de vijand zijn kanonnen opgesteld, waaruit hij alle soorten ontplofbare projectielen liet neerkomen op onze troepen in de moerassen van de Douve, in het bosachtige gebied van “Plug Street” (Ploegsteert) en overal in het vlakke terrein ten noorden en ten westen van Kemmel. De Duitse officieren leidden dat vuur door zeer scherp observeren door hun telescopen op het hoge terrein van Wijtschate tot Mesen.

In november 1914 verloren wij Wijtschate (“The White Sheet” zoals onze mannen het altijd genoemd hadden), en de heuvelrug van Mesen. Al ons pogen om het te heroveren was vergeefs.

Meer dan twee jaar geleden – in maart 1915 – bevond ik mij na de gebeurtenissen in België en Frankrijk op dit zelfde terrein.

Thans een nieuwe aanval op deze vreselijke hellingen gadeslaande, gingen mijn gedachten terug naar die andere dag, met zijn vroege demonstratie van geschutvuur ter dekking van de infanterie. De herinnering deed mij het enorme onderscheid met thans beseffen. Toen had ons kartets-afsperringsvuur vrij weinig uitwerking, hoe verschrikkelijk het mij toen ook toescheen.

In deze twee jaren is de kracht van onze kanonnen enorm toegenomen. Het aantal zware kanonnen, reusachtige houwitsers, en de talrijke stukken veldgeschut zijn enorm veel talrijker.

Er was dan ook vanmorgen, voor de manschappen zich uit de loopgraven losmaakten om tot de grote aanval op het vijandelijke gebied over te gaan, een woeste wervelstorm van granaatvuur. De geaardheid van het terrein werd totaal gewijzigd. De lucht opende zich en liet een hagelbui van staal neerkomen. De aarde werd in

stukken gereten en vlammen sloegen op. Deze beschieting was zodanig voorbereid, dat zij alle waarborgen voor het succes verzekerde, behalve die ene, die door de onberekenbare oorlogskans wordt geleverd.

Het is geen overdrijving, te zeggen, dat met die voorbereiding een jaar tevoren een begin was gemaakt, toen mineurs gangen begonnen te delven onder de hellingen van Wijtschate en Mesen en zij de grote ladingen ammonal plaatsten, die heden door het drukken op een knop tot ontploffing zouden worden gebracht, de heuvelhellingen zouden "opblazen" en de aardrijkskundige gesteldheid van Frankrijk (?) zouden wijzigen.

Een jaar lang hadden Plumer en zijn staf hun plannen voor deze aanval voorbereid, hun materieel bijeengebracht en in alle onderdelen hun vernietigingstaak bestudeerd. Terwijl de andere legers in het gebied van de Somme aan het vechten waren en de hele wereld die strijd gadesloeg, hield het tweede leger de uitstekende punt bij Leper rustig bezet, zich steeds defensief houdend en niet meer moeite uitlokkend, dan zij al hadden. Ze wachten het ogenblik af voor hun eigen offensief en oefenden hun troepen daarvoor. Een week geleden waren zij klaar met de spoorwegen, kanonnen, "tanks" en allerlei soort ontplofbare middelen. Alle kanonnen, die zij hadden opgevoerd, openden hun vuur. Dag en nacht werd dit zeven dagen lang volgehouden, met toenemende hevigheid, die tegen het aanbreken van de dag zijn toppunt bereikte. Ten minste vijf dagen lang werden vele Duitsers door dat vuur in hun ondergrondse verblijven gevangen gehouden. Voedsel konden ze niet krijgen en er was geen weg om uit deze oorden des doods te ontkomen. Een nieuw regiment, dat gisternacht probeerde naar voren te komen, werd vernietigd en verspreid. Een gevangene heeft verklaard, dat hij van zijn compagnie 50 tot 60 man had verloren, voor zij de linie bereikten. Tot ver achter het front werden stroken terrein door het vuur van

onze zware kanonnen afgesloten, en vele vijandelijke batterijen bleven zwijgen.

Londen, 8 juni. De Times zegt in een hoofdartikel over de slag van Mesen: De zegepraal van onze troepen is nog treffender, omdat er niets gebeurde wat erg geheim of onverwacht was. Vrij algemeen wist men uit de toebereidselen van een week lang, dat er ergens in de buurt van Ieper een aanval zou komen. De vijand was vrij goed ingelicht en Duitse bladen hadden herhaaldelijk geschreven over het vooruitzicht van een poging om de rug te heroveren. De Duitsers waren vooraf gewaarschuwd en moeten uitvoerige plannen gemaakt hebben om het terrein te behouden. Een week van artillerievuur gaf hen verder kennis en de enige twijfel bij hen schijnt bestaan te hebben aangaande de datum van de aanval. Maar ondanks alles wat hij wist en al zijn toebereidselen schijnt de vijand wel overrompeld te zijn.

De kroniekschrijver van de Daily News zegt dat het offensief van Haig begonnen is, maar niet voor de officiële Duitse persmachinerie aan het werk was geweest om aan te tonen, dat, welke ook zijn gevolgen zouden zijn, het een mislukking zou zijn. Die manier van doen is iets zeer gewoons. Men schrijft eenvoudig aan de geallieerden zulke uitgebreide plannen en zulke verre doelen toe, dat zij niet overtroffen kunnen worden door de verwachtingen van de wildste militaire optimist.

Berlijn, 8 juni. Officieel: Legergroep prins Rupprecht: Aan de kust tot het IJzerfront bleef de gevechtsactie nog gering.

De na dagen lang krachtig vernietigingsvuur tussen Ieper en het Ploegsteertbos, ten noorden van Armentières, begonnen aanvallen der Engelsen zijn ten zuidoosten van Ieper door de Nedersilezische en Württembergse regimenten afgeslagen.

Ook op de zuidelijke vleugel van het slagveld vochten wij met succes.

Daarentegen gelukte het de vijand om bij St.-Elooi, Wijtschate en Mesen, met hulp van talrijke mijnontploffingen, in onze stelling door te breken en na hardnekkige wisselvallige gevechten tot voorbij Wijtschate en Mesen door te dringen.

Een krachtige tegenaanval door de garde en de Beierse troepen wierp de vijand op Mesen terug.

Meer naar het noorden werd hem door verse troepen van de reserve het hoofd geboden.

Later werden onze dapper vechtende regimenten uit de naar het westen vooruitspringende bocht op een vooral ingerichte stelling tussen de Kanaalhoek, ten noorden van Hollebeke, en het Douvetterrein, 2 km ten westen van Waasten, teruggetrokken.

Aan het front van Atrecht is in verscheidene vakken het vuurgevecht heviger geweest.

Berlijn, 8 juni. Volgens getuigenis van geheimraad Clenen, aan wie de zorg voor de monumenten in het oorlogsgebied is opgedragen door de Duitse legerleiding, is de kathedraal van St. Quentin tot de laatste dagen toe uit stukken van zwaar kaliber beschoten en was zij tot einde mei ongeveer 50 keer getroffen. Het zuidelijke torentjes is zeer zwaar beschadigd. Een kijktorentje is totaal vernield; van drie pijlers is de top afgeschoten. De zuidelijke pilaar van de westelijke toren is doormidden geschoten. Verder zijn er drie grote scheuren in de zuidelijke dwarsbeuk. Andere treffers hebben het koor en het gewelf beschadigd.

De Engelse artillerie had branden geschoten in de Duitse linies. Grote roodgekleurde rookwolken stegen even voor drie uur op. Zwarte

Duitse granaten vielen ergens in onze linies, maar alle afzonderlijke geluiden van kanonnen, ontploffingen, enz. werden weggevaagd in de storm der artillerie, die nu opstak. Het signaal tot zijn begin was het verschrikkelijkste en het mooiste ding, dat ik in de oorlog gezien heb. Uit de donkere ruggen van Mesen en Wijtschate en hoogte 60 stortten geweldige hoeveelheden rode vlammen uit ontploffende mijnen. Aarde en rook waren verlicht door de vlammen, die als fonteinen van felle kleur opspotten, zodat het landschap daar door rood licht beschenen werd. De grond trilde. Uit de Duitse loopgraven stegen als teken van nood witte, rode en groene vuurpijlen op. Het eerste bepaalde nieuws kreeg ik van Duitse gevangenen, die in troepen aankwamen, dragende onze gekwetsten wanneer onze eigen ziekendragers hulp nodig hadden.

Ze vertelden hoe onze manschappen tot dicht achter de versperring gekomen waren, sommigen als door een wonder. De Duitsers hadden binnen twee dagen geen aanval verwacht en hadden de afgelopen nacht geprobeerd sommige van hun uitgeputte troepen te vervangen door nieuwe divisies; de 3^e Beierse divisie loste de 24^e Saksische af en de 104^e infanterie reservedivisie de 23^e Beierse divisie. Zij leden op weg naar de linies zware verliezen door ons vuur en werden vervolgens na enkele uren door onze infanteriegolven aangevallen. Overal zijn onze manschappen geslaagd met verbazende snelheid; het gevechtsplan is bijna volgens de letter uitgevoerd en zo hadden de troepen van het Australische en Nieuw-Zeelandse legerkorps Mesen in een uur en veertig minuten na het ogenblik van aanval bereikt. Ondanks het zware gevecht in de Duitse loopgraven, waar vele manschappen van de vijand gedood werden, stormden de Ierse troepen door tot Wijtschate en na de wanhopige tegenstand van de vijand overwonnen te hebben, veroverden zij alles wat er is overgebleven van het bekende witte kasteel. Op het middaguur waren onze manschappen een heel eind verder op de

hellingen van de rug, terwijl onze veldbatterijen achter hen aan de rug opstormden om nieuwe stellingen in te nemen. Verder naar het noorden, langs de schouder van het vooruitspringende punt van Ieper zijn onze Engelse troepen vooruitgekomen in het Veldslagbos ten zuiden van Zillebeke en houden het nu, op een klein stuk na, bezet. Ik verneem, dat de Duitsers nu troepen verzamelen te Waasten en in de buurt daarvan als bereidden zij een hevige tegenaanval voor. Ze beschieten de rug van Mesen met enige hevigheid. Vandaag, afgezien van het verwoede vechten, dat er moet volgen, hebben onze mannen een grote overwinning behaald ten koste van geringe verliezen, althans wanneer men de zwaarte van hun taak in aanmerking neemt. De kwade betovering van het vooruitspringende stuk bij Ieper is verbroken. Het stuk zelf is weggevaagd en wanneer wij de heuvelrug van Mesen bezet kunnen houden, dan zullen Ieper en het land daar voor niet langer die verliezen eisen die bijna drie jaar een vloek voor ons zijn geweest.

Londen, 8 juni. Van der Velde seint aan de Daily Chronicle uit St.-Petersburg van woensdag, dat de socialisten van de geallieerden, die nu in Rusland zijn, geweigerd hebben, de Duitse socialisten van de meerderheid te ontmoeten en zich niet kunnen verenigen met het Russische voorstel, dat de socialisten aan hun regeringen niet langer steun moeten verlenen. Van der Velde zegt, dat de socialisten der geallieerden nu voorgoed besloten hebben, te Londen in juli bijeen te komen. De Russische socialisten zullen natuurlijk ook uitgenodigd worden. Als zij de uitnodiging aannemen, kan men over de kwestie van een algemene conferentie praten. Indien zij er de voorkeur aan geven, alleen in Londen te komen om zich te informeren, zullen de andere socialisten van de geallieerden in staat zijn collectief te antwoorden op de Russische uitnodiging voor een algemene conferentie.

Uit België.

De hogeschool te Gent.

De Duitse gouverneur-generaal in België heeft een verordening uitgevaardigd “betreffende de inrichting van een hogere school voor handelswetenschap bij de universiteit van het rijk te Gent”, en een verordening betreffende de oprichting van een hogere land- en tuinbouwschool bij dezelfde instelling.

De oorlogstoestand.

Het nieuwe offensief van de Engelsen is gisterochtend begonnen. De aanval van de infanterie werd voorafgegaan door een uitgebreide mijnontploffing, die als gewoonlijk het slot van de voorbereiding inluidde. Ditmaal schijnt de uitgebreidheid en de kracht van de mijnontploffing ongehoord te zijn geweest.

Onze infanterie is daarop vooruit gestormd en heeft de voorste stellingen van de vijand veroverd. De dorpen Wijtschate en Mesen (die, Naar Reuters correspondent meldt, van de aarde zijn weggevaagd) zijn daarbij ingenomen, alsmede het ten oosten van Wijtschate gelegen gehucht Oosttaverne.

Het front liep tot nog toe door het oostelijk gedeelte van het bos van Ploegsteert. Vervolgens zuidwaarts over de Douve (waar Wulvergem en Waasten aan liggen). Ze liet Mesen aan de oostzijde liggen, liep langs de westkant van Wijtschate en boog nog ten zuidoosten van St.-Elooi (dat nu op Engels terrein lag) af, om de grote boog rond leper te beschrijven, over Het Hooge enz.

Het terrein is heuvelachtig. Hier en daar zijn (of waren) kleine bossen. De plaats, die de Engelsen voor hun aanval hebben uitgekozen, is geheel dezelfde van waar men hun aanval verwachtte. Uit de berichten van maarschalk Haig blijkt, dat de vooruitgang van de Engelsen in het midden van de aangevallen strook, (die een kleine

drie uur gaans breed is) het grootste is geweest (bij Oosttaverne en Mesen namelijk) en wel ongeveer drie kilometer. De Engelsen hebben hier een goede kans om de Duitsers van de heuvelrug, waar Wijtschate en Mesen op liggen, en die een vijf kilometer breed is, af te dringen.

Aan de vleugels wordt er minder vooruitgang geboekt. Daar schijnt de tegenstand het sterkst te zijn. Thans meldt Haig een tegenaanval op het zuidelijk gedeelte van de nieuwe Engelse stellingen, die echter volkomen gebroken werd. Wat het noordelijk gedeelte aangaat, meldt Reuters correspondent een concentratie van Duitse troepen op de weg van Komen, aan de grens tussen Wervik (Waasten) naar Ieper. Of het daar nog tot een tegenaanval gekomen is, is niet bekend.

De strijd is nog maar in zijn beginstadium. Het is duidelijk, dat de Engelsen, die tot vergemakkelijking van de concentratie van troepen en geschut op het front, wat hebben verkort aan de zuidkant, hier de allergeweldigste inspanning ontketenen. Het aanvankelijk succes beslist nog niet over de slag. Of de kracht van de tegenstander gebroken is, kan pas blijken als het er om gaat, in de achterwaartse stellingen, die reeds door het voorbereidend artillerievuur vernietigd zijn, het behaalde succes uit te breiden.

Over de grens gekomen.

Gisternamiddag is te Oldenzaal een Belg aangekomen, die is ontvlucht uit het gevangenenkamp in Oldenburg. Achtereenvolgens was hij de Eems, de Vecht en de Dinkel overgezwommen, om ons land met behulp van een eigengemaakt kompas te bereiken.